

trykt, Træsnit eller lignende kunstnerisk Frembringelse, hvorved antagelig kun er sigtet til de til umiddelbar Mangfoldiggørelse egnede kunstneriske Frembringelser. Denne Regel forklares til en vis Grad derved, at Ordene i § 1 ikke skulle omfatte Kobberstik o. l.¹⁾, hvorved der tiltrænges en Betsigtelse om, at ogsaa disse nyde Lovens Beskyttelse. Denne Grund til særlig at omtale disse Kunstformer er ikke til Stede efter dette Lovforflag, idet § 29 omfatter ogsaa dem. Det, der nu trænges til, er en Regel om, at ogsaa (lovlige) Gengivelser af andre Kunstværker i en anden Kunstform end Originalen — altsaa navnlig Gengivelser ved Kobberstik o. l., men ogsaa andre — nyde Beskyttelse mod Eftergørelse. At indskrænke denne Regel til kun at gælde Gengivelser, der tillade umiddelbar Mangfoldiggørelse, er ganske urimeligt. Det synes uforklarligt, hvorfor den, der f. Eks. frembringer en Tegning efter et Maleri eller en Statue, ikke skal nyde samme Beskyttelse mod Eftergørelse — f. Eks. ved Fotografi — af dette sit Værk, som Kobberstikkeren, Stentrækkeren o. s. v. Han vilde herved endog blive ringere stillet end den blotte Fotograf, jfr. § 42, skønt hans Gengivelse dog betegner en i alt Fald til Dels selvstændig Kunstfrembringelse — „anden Kunstform“ — ligesom Kobberstikkerens o. l. En saadan videre gaaende Regel er ogsaa andersteds anerkendt, f. Eks. i Frankrig gennem Præsis, i Tyskland ved Loven af 9de Januar 1876 § 7, jfr. ogsaa ungarsk Lov § 63 m. fl.

I Overensstemmelse hermed er Lovforflagets § 30 affattet. At den her hjemlede Ret ikke skal udelukke andre fra selvstændig Gengivelse efter Originalen, er udtalt mere kortfattet, men formentlig lige saa tydeligt som i Lov 1864 § 3, i en til Reglen i § 4 om Oversættelser svarende Formulering.

En Del fremmede Lovgivninger have forsættligt ikke givet Arkitekter en saadan Beskyttelse, som Lov 1864 § 4 hjemler dem²⁾, idet man har hævdet, at Reglen næppe har stor praktisk Betydning og er vanskelig at formulere. Disse Hensyn berettiger dog næppe til at fravige det i vor gældende Ret opstillede Princip. I § 31 er det foreslaaet udtrykkeligt at udtale, at det er forbudt at

offentliggøre Gengivelser af en andens Bygningstegninger — altsaa navnlig ved Trykken o. l. — idet det i alt Fald er tvivlsomt, om Reglerne i §§ 2 o. og 29 omfatte disse Tegninger. Forbudet mod saadan Gengivelse, der overalt bl. a. ogsaa i Norge og Tyskland er forbudt, er baade i og for sig rimeligt og har sin naturlige Plads paa dette Sted. I øvrigt er der her af Hensyn til et af Kunstakademiet gentagne Gange stærkt betonet Krav optaget ogsaa et Forbud mod at benytte de efter selve Bygningen udførte Tegninger til et andet Bygningsarbejde, en Regel, som dog ikke er uden Betænknelighed.

Til § 32.

Hvad her udtales, maatte vistnok ogsaa uden særlig Udtalelse antages. Det er ikke foreslaaet at give lignende detaillerede Regler som i § 5 om Forfatterretten. Thi dels vilde det være meget tvivlsomt, hvorledes Grænserne ved nye Udgaver skulde drages — om f. Eks. en tidligere Udgivelse i Træsnit skulde berettigede enhver af de medberettede til at fordrø f. Eks. en ny Udgave i Stentræk — idet Sønningen mellem de forskellige Offentliggørelsesmaader ingenlunde ved Kunstværker har samme absolute og skarpe Karakter som ved litterære Værker. Dels har formentlig en fornyet Offentliggørelse gennemsnitlig hverken for de berettede eller for Samfundet samme store Betydning som ofte ved litterære Værker, hvorfor det er praktisk forsvaret at blive staaende ved de almindelige Regler om Sameje. Endelig findes det urimeligt her at sætte et saadant Apparat som den i § 28 nævnte Kommission i Virksomhed alene af denne Grund. I andre Retninger er her næppe Brug for en saadan, idet navnlig med Hensyn til Responja og saghyndigt Skøn Kunstakademiet vil kunne træde i Stedet for den i § 28 nævnte Kommission.

Ved Ordene „frit Samarbejde“ skal tillendegives, at Reglen ikke kommer til Anvendelse, naar en Kunstner har været blot underordnet, u selvstændig Medhjælper for en anden.

Til § 33.

I denne Paragraf ere alle Reglerne om Overdragelse af Kunstnerretten samlede. Saa vidt Forholdene tillade det, er det ved Affattelsen af disse Regler søgt at holde sig saa nær som muligt til Formuleringen i de tilsvarende Bestemmelser i første Afsnit. Paragraffens første Stykke gengiver kun Lov 1864 § 2, 2det Stykke, i en ny Formulering. Andet Stykke gengiver Lov 1864

¹⁾ Dette er Meningen med Ordene i § 1 „naar Gengivelsen hører til samme Kunststart som Originalen.“

²⁾ Jfr. norsk Lov § 4, Dødsstings-Proposition Nr. 13 (1877) p. 5—6; tysk Lov § 3 og Motiverne til Regeringsforflaget p. 11. I fransk Ret anerkendes derimod Beskyttelse ogsaa for Arkitekterne, jfr. Pouillet; Traité etc. Nr. 95—99.